

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Poznaniu

LPO.410.031.03.2015
P/15/050

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Poznaniu
ul. Dożynkowa 9H, 61-662 Poznań
T +48 61 655 62 00, F +48 61 655 62 01
lpo@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/15/050 – Działania organów administracji rządowej na rzecz bezpieczeństwa żywności
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Poznaniu
Kontroler	Teresa Michalak, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 97432 z dnia 25 września 2015 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2)
Jednostka kontrolowana	Wojewódzki Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Poznaniu, Plac Wolności 17, 61-739 Poznań („Inspektorat”)
Kierownik jednostki kontrolowanej	Mirosława Mruk, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych („Wojewódzki Inspektor”). (dowód: akta kontroli str. 3)

II. Ocena kontrolowanej działalności¹

Ocena ogólna

Realizowane przez Inspektorat w latach 2013-2015 (I półrocze) zadania były zgodne z zakresem określonym w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych². Zadania te nie zawsze były jednak realizowane z zachowaniem należytej rzetelności, a niekiedy wykonywano je z naruszeniem obowiązujących przepisów.

Nieprawidłowości przy realizowaniu ustawowych zadań, odnosiły się głównie do prowadzonego postępowania kontrolnego oraz pokontrolnego. Stwierdzono przypadki przeprowadzenia czynności kontrolnych w sposób niezapewniający ustalania faktów kontrolnych w sposób jednoznacznie odzwierciedlający stan rzeczywisty w badanym obszarze, co skutkowało niewłaściwym wykorzystaniem ich wyników. Wystąpiły też przypadki wydania decyzji administracyjnych zawierających rozstrzygnięcia nieodpowiadające stwierdzonym nieprawidłowościom. Rejestr rzeczoznawców prowadzony był z naruszeniem niektórych przepisów kodeksu postępowania administracyjnego.

Współpraca z innymi organami kontrolnymi polegała głównie na informowaniu się o wynikach prowadzonych kontroli lub przekazywaniu informacji o stwierdzanych nieprawidłowościach. Szeroki zakres współpracy opartej na zawartych porozumieniach był natomiast realizowany z Agencją Rynku Rolnego. W latach 2014-2015 r. (I półrocze) Inspektorat przeprowadził 998 kontroli owoców i warzyw wycofanych z rynku w celu, m.in. ich bezpłatnej dystrybucji.

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie

² Dz. U. z 2015 r., poz. 678, zwanej dalej ustawą o jakości handlowej

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Działalność Inspekcji w zakresie zgodności z prawem

Opis stanu
faktycznego

1.1. W okresie objętym kontrolą Inspektorat przeprowadził, w oparciu o zatwierdzone przez Wojewódzkiego Inspektora kwartalne plany pracy, 7.561 kontroli, w tym 2.021 kontroli planowych (855 w 2013 r., 850 w 2014 r. i 316 w I półroczu 2015 r.). Podstawą opracowania planów pracy Inspektoratu były roczne ramowe plany kontroli Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwanej dalej IJHRS i wytyczne kwartalne do planu kontroli dla wojewódzkich inspektoratów JHARS, zatwierdzone przez Głównego Inspektora JHARS („Główny Inspektor”). Kwartalne plany pracy Inspektoratu obejmowały zadania określone w wytycznych do ich opracowania, z wyjątkiem braku ujęcia w planach na I i II kwartał 2015 r. nadzoru nad klasyfikacją mięsa wołowego w systemie EUROP w zakładach dobrowolnie kwalifikujących tusze wołowe. Według wyjaśnienia Wojewódzkiego Inspektora przyczyną tego stanu były błędy w planowaniu zadań w tym zakresie.

Spośród kontroli ujętych w kwartalnych planach pracy, Inspektorat w ww. latach nie przeprowadzał kontroli producentów jaj w związku ze złożonymi wnioskami o zwolnienie ich z obowiązku znakowania jaj przeznaczonych do przetwórstwa spożywczego. W roku 2013 nie przeprowadzono żadnej, spośród 11 zaplanowanych, kontroli jakości handlowej wina gronowego produkcji krajowej oraz prawidłowości prowadzenia dokumentacji. W 2014 r. i w I półroczu 2015 r. z zaplanowanych w wyżej wymienionym zakresie kontroli wykonana została tylko połowa. Kontrolami warunków chowu i tuczu gęsi objęto w 2013 r. tylko 16% istniejących ferm, podczas gdy zakładano przeprowadzenie kontroli w 45% tych ferm. Wojewódzki Inspektor wyjaśniła, iż planując działania związane ze zwalnianiem z obowiązku znakowania jaj zakładała, że działania te dotyczyć będą tylko wydania decyzji, bez przeprowadzania czynności kontrolnych, co umożliwiają wewnętrzne procedury. Jako przyczynę niewykonania ww. zaplanowanych kontroli wskazała natomiast m.in. błędne zawyżenie planowanej ich liczby, poprzez np. powielanie liczby kontroli przechodzących z poprzedniego okresu.

W latach 2013-2015 (I półrocze) Inspektorat, poza kontrolami planowymi, przeprowadził 4.127 kontroli urzędowych w zakresie jakości artykułów rolno-spożywczych w obrocie z zagranicą, w tym: 998 kontroli świeżych owoców i warzyw przeprowadzonych na podstawie porozumienia z Agencją Rynku Rolnego, 353 kontrole doraźne i skargowe oraz 62 kontrole doraźne zlecone przez Głównego Inspektora.

(dowód: akta kontroli str. 4-44, 675-678)

1.2. W okresie objętym kontrolą Wojewódzki Inspektor, działając na podstawie art. 29 ustawy o jakości handlowej, wydała 59 decyzji administracyjnych, w tym:

- w 2013 r. – 25 decyzji zakazujących podmiotom wprowadzania do obrotu artykułów rolno-spożywczych ze względu na ich zafałszowanie lub nieprawidłowe oznakowanie i jednocześnie nakazujących prawidłowe oznakowanie tych artykułów ,
- w 2014 r. – 4 decyzje zakazujące podmiotom wprowadzania do obrotu partii zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych oraz 24 decyzje nakazujące podmiotom prawidłowo oznakować zakwestionowane produkty,
- w I półroczu 2015 r. wydano 6 takich decyzji nakazujących podmiotom prawidłowo oznakować zakwestionowane partie produktów.

Ponadto Wojewódzki Inspektor wydała: pięć decyzji nakazujących podmiotom zniszczenie na własny koszt niejednolitych odmianowo roślin chmielu (78 szt.

roślin)³, dwie decyzje zakazujące podmiotom wprowadzania do obrotu artykułów rolno-spożywczych przywożonych z zagranicy⁴ oraz jedną decyzję zakazującą wprowadzenia do obrotu partii nawozu (183,3 tony) i jednocześnie nakazującą wycofanie z obrotu wprowadzonej partii tego nawozu (0,3 tony)⁵.

W żadnej decyzji dotyczącej artykułów rolno-spożywczych i nawozu nie nakazano ich zniszczenia. W Inspektoracie brak było pisemnego potwierdzenia wykonania tych decyzji.

(dowód: akta kontroli str. 40-43)

1.3. W latach 2013-2015 (I półrocze) w obrocie prawnym funkcjonowały 33 decyzje zwalniające podmioty z obowiązku znakowania jaj⁶. Kopie 19 decyzji wydanych w okresie objętym kontrolą, przekazywane były do wiadomości powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce produkcji jaj oraz Głównemu Inspektorowi - stosownie do dyspozycji art. 17 d ust. 9 ustawy o jakości handlowej.

W ww. okresie nie wystąpił przypadek cofnięcia wydanego przez Wojewódzkiego Inspektora zwolnienia z obowiązku znakowania jaj.

Inspektorat nie otrzymywał od powiatowych lekarzy weterynarii informacji o decyzjach ograniczających lub zakazujących produkcji jaj.

(dowód: akta kontroli str. 60-79)

1.4. W okresie objętym kontrolą świadectwa jakości handlowej otrzymało 148 podmiotów produkujących: świeże owoce i warzywa (52), mleko (41), zboża i przetwory zbożowe (34), jaja i przetwory (8), wyroby czekoladowe (2), wino (2), przetwory owocowo-warzywne (2), suszone części roślin (2) oraz po jednym produkującym: konserwy mięsno-drobiowe, wyroby garmażeryjne, wódkę, wyroby czekoladowe i ciastkarskie, a także zboża i przetwory zbożowe oraz świeże owoce i warzywa.

Wojewódzki Inspektor odmówiła w okresie od 1 stycznia 2013 r. do 30 czerwca 2015 r. wydania świadectwa jakości handlowej w przypadku 59 wniosków przedsiębiorców, którzy wnosili o dokonanie oceny jakości handlowej produktów i środków trwałych⁷, w związku z realizacją przedsięwzięć przy udziale kredytu z linii NT. Powodem odmowy wystawienia świadectw jakości handlowej było uznanie przez Wojewódzkiego Inspektora, iż przedmiot wniosków o dokonanie oceny jakości handlowej nie stanowi artykułu rolno-spożywczego w rozumieniu art. 3 ustawy o jakości handlowej, w związku z czym nie podlega ocenie, o której mowa w art. 31 tej ustawy.

(dowód: akta kontroli str. 41-44, 96-215)

1.5. Inspektorat sporządzał roczne wykazy podmiotów obowiązanych do prowadzenia klasyfikacji tusz zwierzęcych (wieprzowych i wołowych) i ubojni prowadzących klasyfikację tusz dobrowolnie. Podstawą sporządzania tych wykazów były dane zamieszczone w informacjach o liczbie uzyskanych tusz, przedkładanych przez ubojnie działające na terenie województwa wielkopolskiego. Do prowadzenia klasyfikacji tusz zwierzęcych zobowiązane były: w 2013 r. – 64 ubojnie, w 2014 r. -

³ decyzje wydane na podstawie art. 20a ust. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. U. z 2011 r., nr 145, poz. 868, ze zm.) zwanej dalej „ustawą o organizacji rynków owoców i warzyw”

⁴ decyzje wydane na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o jakości handlowej

⁵ decyzja wydana na podstawie art. 31 ust. 1 pkt 1 i 2, ust. 2 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 147, poz. 1033 ze zm.)

⁶ 19 wydanych zostało w okresie objętym kontrolą i 14 wydanych przed 2013 r., w tym: 9 wydanych w grudniu 2011 r. na czas nieokreślony, 5 decyzji wydanych w okresie od 17 lipca 2012 r. do 14 grudnia 2012 r. na okres jednego roku

⁷ żywiec wieprzowy (17 wniosków), żywiec wołowy (14 wniosków), żywiec wieprzowy i żywiec wołowy (5 wniosków), żywiec drobiowy (8 wniosków), króliki (2 wnioski), żywiec wieprzowy, żywiec wołowy i produkcja zbóż na paszę (1 wniosek), pasza, siano lub zboża przeznaczone na paszę (7 wniosków), ziemniaki sadzeniaki (1 wniosek) produkcja rosad (1 wniosek) jaja wylęgowe (1 wniosek), zakup ciągnika rolniczego (2 wnioski)

62 ubojnie, oraz w I półroczu 2015 r. - 56 ubojni. Ponadto dobrowolną klasyfikację tusz wołowych prowadziły w I półroczu 2015 r. 2 ubojnie.

W latach 2013-2015 (I półrocze) przeprowadzono łącznie 1.251 kontroli prawidłowości klasyfikowania tusz zwierzęcych, z których 28 wykazało nieprawidłowości, polegające na:

- nieterminowym przekazywaniu informacji kwartalnych o liczbie uzyskanych tusz (15 kontroli),
- błędach w klasyfikacji tusz innych, niż określone przez rzeczoznawcę klasy mięsności tusz (5 kontroli),
- używaniu nielegalizowanej wagi (4 kontrole),
- braku protokołu z przeprowadzonej klasyfikacji (2 kontrole),
- przeprowadzeniu klasyfikacji tusz wieprzowych przez nieuprawnione osoby, (2 kontrole)⁸.

(dowód: akta kontroli str. 42, 217-303)

1.6. Inspektorat prowadził rejestr rzeczoznawców, składający się z dwóch części. Kontrola 12 pozycji wpisów do rejestru rzeczoznawców wykazała, że osoby te wpisane zostały na podstawie decyzji o wpisie do rejestru, w związku ze zdaniem egzaminu kwalifikacyjnego na rzeczoznawców.

(dowód: akta kontroli str. 304-331)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. W sporządzanych przez Inspektorat sprawozdaniach niektóre dane nie były zgodne ze stanem faktycznym:

- w rocznych sprawozdaniach z działalności Inspektoratu za lata 2013 i 2014 wykazano łącznie 11 spraw (skargi i wnioski) przekazanych do rozpatrzenia innym organom, podczas gdy spraw takich było 13. W przypadku jednej skargi (2013 r.) zakwalifikowano ją jako załatwioną we własnym zakresie, a faktycznie została ona załatwiona przez Głównego Inspektora. Dwie sprawy z 2013 r. i cztery sprawy z 2014 r. zostały wykazane jako załatwione we własnym zakresie, w sytuacji gdy faktycznie sprawy te tylko w części załatwione zostały we własnym zakresie, zaś w pozostałej części pozostawiono je bez rozpatrzenia lub przekazane zostały innym organom do załatwienia zgodnie z właściwością.

Wojewódzki Inspektor potwierdziła występowanie błędów w klasyfikowaniu wpływających skarg i wniosków i podała, że rozważy zmianę dotychczasowego trybu postępowania w tym zakresie.

(dowód: akta kontroli str. 337-338, 343-345, 377-460, 688-692)

- w sprawozdaniu z działalności Inspektoratu w 2013 r. błędnie wykazano liczbę przeprowadzonych kontroli, tj. 1.663 zamiast 1.657.

Wojewódzki Inspektor wyjaśniła, że sprawozdania roczne sporządzała na podstawie przekazywanych jej informacji w formie odręcznych adnotacji lub wydruków z elektronicznej bazy danych. Podała też, że zarejestrowana w tym systemie liczba przeprowadzonych kontroli planowych była zawyżana o kilka kontroli w skali roku, z uwagi na kwalifikowanie do kategorii „kontrole wykonane”, także tych czynności kontrolnych, które dokumentowały odstępianie od przeprowadzenia kontroli, w przypadku stwierdzenia braku artykułu rolno-spożywczego lub gdy w podmiocie odbywa się inna kontrola.

- w sprawozdaniu za 2013 r. przekazanym Wojewodzie Wielkopolskiemu wykazano 83 wydane decyzje wymierzające kary pieniężne o łącznej wartości

⁸ klasyfikacja przeprowadzona w dniu 4 marca 2015 r. przez osobę wykreśloną z rejestru rzeczoznawców w dniu 30 stycznia 2012 r. oraz klasyfikacja przeprowadzona w dniu 5 lutego 2015 r. przez osobę nie posiadającą ważnych uprawnień rzeczoznawcy

242 tys. zł, podczas gdy decyzji takich było 81, a wartość wymierzonych kar wyniosła 213,5 tys. zł⁹; w sprawozdaniu za 2014 r. wykazano 88 decyzji (132,0 tys. zł), zamiast 86 decyzji (111,0 tys. zł¹⁰).

Wojewódzki Inspektor wyjaśniła m.in., że w wyniku błędu zawyżyła o jeden liczbę wydanych decyzji w 2013 r. Podała też, że odstąpiła od przedstawiania danych o liczbie decyzji i kwotach nimi wymierzonych w oparciu o decyzje ostateczne, dlatego że przedmiotowe dane ustalała na podstawie ewidencji prowadzonej elektronicznie w Zintegrowanym Systemie Informatycznym, który nie ewidencjonuje rozstrzygnięć organu II instancji, a sporządzając sprawozdania nie dostrzegając potrzeby prezentowania ostatecznych danych w tym zakresie.

(dowód: akta kontroli str. 346-364, 676,679,693-695)

2. Wojewódzki Inspektor nie wykorzystała w sposób należyty ustaleń kontroli przeprowadzonej w dniach 17 i 18 lutego 2014 r., w podmiocie zwolnionym z obowiązku znakowania jaj. Polegało to na niezgodnym z faktami uznaniu, że kontrola nie wykazała nieprawidłowości, podczas gdy z dokumentacji tej kontroli wynikało, iż kontrolowany podmiot sprzedał dwóm zakładom przetwórczym, w okresie od 30 lipca do 10 października 2013 r., 702 tys. sztuk nieoznakowanych jaj, bez wymaganej decyzji zwalniającej z obowiązku ich oznakowania. W protokole z kontroli podano natomiast, że podmiot wprowadza nieoznakowane jaja do obrotu, zgodnie z decyzją wydaną przez Wojewódzkiego Inspektora (nie wskazując jej cech identyfikacyjnych), bezpodstawnie potwierdzając tym prawidłowość działania podmiotu gospodarczego w przedmiotowym zakresie.

Wojewódzki Inspektor wyjaśniła, że nieprawidłowości tej nie zauważył ani inspektor przeprowadzający kontrolę ani kierownik wydziału kontroli, co wynikało z niewłaściwego przygotowania inspektora do kontroli i uchybień w nadzorze ze strony kierownika wydziału merytorycznego.

(dowód: akta kontroli str. 71-93, 664,666)

3. W rejestrze rzeczoznawców, w 12 przypadkach, jako datę wpisu do rejestru przyjęto daty wydania decyzji, mimo że zostały one doręczone stronom później. Jedna decyzja doręczona została w ósmym dniu od jej wystawienia a w odniesieniu do 11 przypadków nie dokumentowano dat ich doręczenia. Niedokumentowanie doręczenia stronie decyzji stanowiło naruszenie zasady pisemności postępowania¹¹ (art. 14 w zw. z art. 109 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego¹²). Z kolei dokonywanie wpisu w rejestrze rzeczoznawców na podstawie niedoręczonych stronie decyzji było niezgodne z art. 110 k.p.a., albowiem organ jest decyzją związany od chwili jej doręczenia. Wojewódzki Inspektor wyjaśniła m.in., że niedokumentowanie doręczania stronie decyzji wynikało z braku wiedzy o wymogu dokumentowania tej czynności. Podała też, że była przekonana o możliwości dokonywania wpisów w rejestrze na podstawie niedoręczonych decyzji.

(dowód: akta kontroli str. 318-331, 676,679)

Stwierdzone nieprawidłowości nie miały istotnego wpływu na realizację przez Inspektorat jego ustawowych zadań.

Ocena cząstkowa

⁹ do dnia sporządzania sprawozdania organ II instancji uchylił jedną decyzję wymierzającą karę w wysokości 10 000 zł oraz zmniejszył o 13.500 zł kary pieniężne wymierzone 3 zaskarżonymi decyzjami,

¹⁰ w związku z uchyleniem przez organ II instancji dwóch decyzji, którymi wymierzono kary w łącznej wysokości 11,0 tys. zł i zmniejszeniem o 10,0 tys. kar wymierzonych dwoma zaskarżonymi decyzjami,

¹¹ W wyroku z dnia 6 grudnia 2011 r. (II GSK 1260/10) Sąd Najwyższy stwierdził m.in.: „Z zasady pisemności statuowanej w art. 14 k.p.a. dla organu wynika obowiązek załatwienia sprawy w formie pisemnej, przy czym nie odnosi się to tylko do czynności kończącej postępowanie, tj. do wydania decyzji, ale również do wszystkich istotnych czynności w toku załatwienia sprawy, jak komunikowania się organu ze stronami i stron z organem...”.

¹²t.f. DZ. U. z 2013 r.. poz. 267 ze zm., zwany dalej k.p.a.

2. Egzekwowanie przez Inspekcje wydanych zaleceń pokontrolnych

Opis stanu faktycznego

2.1. Inspektorat stwierdził nieprawidłowości w trakcie 289 kontroli przeprowadzonych w latach 2013-2015 (I półrocze), których przedmiotem była głównie jakość handlowa artykułów rolno-spożywczych i ich oznakowanie. Zalecenia pokontrolne wystosowano do 213 podmiotów; wydając 259 decyzji administracyjnych, w tym: 67 decyzji zawierających zakazy lub nakazy i 192 decyzje w sprawie kar pieniężnych. Nałożono również 124 mandaty karne.

Wojewódzki Inspektor wyjaśniła, że nie zaobserwowano, aby występowały szczególne nieprawidłowości, charakterystyczne dla poszczególnych branż. Stwierdzone nieprawidłowości dotyczące fałszowania artykułów rolno-spożywczych to: [1] występowanie w przetworach mięsnych innego rodzaju mięsa lub mięsa mechanicznie odkostnionego, [2] deklarowanie dłuższego terminu przydatności do spożycia niż wynika to z dokumentów zakładowych, [3] używanie do produkcji wyrobów składników niewymienionych na etykiecie lub używanie ich zamienników, [4] niezgodny z deklaracją udział poszczególnych składników. Najwięcej nieprawidłowości dotyczyło błędów formalnych, w tym bezpodstawnego stosowania nazw, np.: „tradycyjny”, „wiejski”, „domowy”, podczas gdy do produkcji używano substancji dodatkowych, które wykluczają takie nazewnictwo. Nieprawidłowości polegały także na niepodawaniu daty minimalnej trwałości, podawaniu niepełnej nazwy producenta, niewskazywaniu warunków przechowywania, a także innych nieprawidłowości wynikających z przepisów rozporządzenia 1169/2011 parlamentu Europejskiego i Rady (UE) oraz przepisów krajowych dotyczących poszczególnych rodzajów artykułów rolno-spożywczych

(dowód: akta kontroli str. 40-44, 668-669)

2.2. Czynności kontrolne były przeprowadzone przez pracowników Inspektoratu na podstawie upoważnień do kontroli, w oparciu o¹³:

- programy kontroli opracowane i zatwierdzone przez Głównego Inspektora – cztery kontrole planowe w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych
- zlecenie Głównego Inspektora, dotyczące wykrycia niedeklarowanej soi w produkcie mięsnym wywożonym na rynek czeski i ustalenie okoliczności zaistniałej sytuacji, ze wskazaniem czynności jakie należy przeprowadzić w tym celu, co było zgodne z uregulowaniami wewnętrznymi.

W programach wskazywano przepisy prawa, w tym uregulowania wewnętrzne w obszarach objętych przedmiotem kontroli. W przypadku kontroli jakości handlowej przetworów z mięsa czerwonego, przeprowadzonej na podstawie programu opracowanego we wrześniu 2012 r., nie wskazano wszystkich aktów prawnych, które zostały wykorzystane w postępowaniu kontrolnym. Nie miało to wpływu na prawidłowość wydanych decyzji administracyjnych i zaleceń pokontrolnych.

Inspektorat posiadał wewnętrzne procedury regulujące postępowanie kontrolne w każdym obszarze sprawowanego nadzoru. Wojewódzki Inspektor wyjaśniła, że inspektorzy przeprowadzając czynności kontrolne są zobowiązani do ich stosowania, lecz nie przestrzegali ich w pełnym zakresie, bowiem wystąpiły nieprawidłowości w dokumentowaniu czynności kontrolnych jak i w redagowaniu decyzji administracyjnych.

(dowód: akta kontroli str. 461-565,661)

W okresie objętym kontrolą nie wystąpiły przypadki uniemożliwienia przez kontrolowanych przeprowadzenia czynności kontrolnych przez Inspektorat. Wystąpił

¹³ Ustalenia na podstawie pięciu postępowań kontrolnych

natomiast jeden przypadek wstrzymania wykonania kontroli, w związku z wniesieniem przez spółkę z o.o. sprzeciwu na czynności kontrolne. Zdaniem skarżącego czynności te zostały podjęte, z naruszeniem art. 79 ust 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, gdyż nie został on zawiadomiony o zamiarze przeprowadzenia kontroli jakości handlowej, ze szczególnym uwzględnieniem prawidłowości znakowania napojów bezalkoholowych. Zarzut ten został uznany zarówno przez Wojewódzkiego Inspektora jak i Głównego Inspektora za bezpodstawny, gdyż w przedmiotowej sprawie, stosownie do art. 79 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy, nie było obowiązku zawiadamiania kontrolowanego o zamiarze przeprowadzenia kontroli. W wyniku wznowienia i przeprowadzenia kontroli nie stwierdzono nieprawidłowości.

(dowód: akta kontroli str. 668-674)

2.3. Inspektorat nie posiadał danych o wykonaniu wydanych decyzji. Wojewódzki Inspektor wyjaśniła, że nie przeprowadzano kontroli wykonania tych decyzji z powodu braku możliwości kadrowych. Nie podejmowała także innych działań w tym zakresie, gdyż nie dostrzegала takiej potrzeby, a przepisy prawne nie nakładały takiego wymogu.

Monitoringiem objęte zostały natomiast, decyzje wymierzające kary pieniężne, które zostały zaewidencjonowane w księgach rachunkowych.

(dowód: akta kontroli str. 40-43, 661)

2.4. Podmioty gospodarcze złożyły w latach 2013-2015 (I półrocze) odwołania od 38 decyzji administracyjnych wydanych przez Wojewódzkiego Inspektora, w tym od 32 decyzji wymierzających kary pieniężne oraz od sześciu decyzji zawierających nakaz lub zakaz.

W wyniku rozpatrzenia wniesionych odwołań od decyzji zawierających nakaz lub zakaz, organ II instancji:

- uchylił jedną decyzję wydaną w dniu 6 czerwca 2013 r., którą zakazano wprowadzania do obrotu partii herbaty ziołowo-owocowej i jednocześnie nakazano poddanie tej partii artykułu zabiegowi prawidłowego oznakowania. Organ II instancji uznał, że jednoczesne powoływanie w sentencji zaskarżonej decyzji dwóch podstaw prawnych, tj. art. 29 ust. 1 pkt 1 i art. 29 ust. w pkt 2 ustawy o jakości handlowej jest niezasadne,
- orzekł o utrzymaniu w mocy trzech zaskarżonych decyzji z 2014 r. nakazujących dokonanie prawidłowego oznakowania zakwestionowanych partii trzech asortymentów mąki,
- wydał postanowienia stwierdzające niedopuszczalność odwołania od dwóch decyzji nakazujących poddanie zakwestionowanych partii majonezu zabiegowi prawidłowego oznakowania, gdyż decyzje te zostały przekazane osobom nieuprawnionym do reprezentowania strony. Po usunięciu przez organ I instancji wskazanej wady prawnej, decyzje ponownie zaskarżono, jednak w postępowaniu odwoławczym zostały one utrzymane w mocy.

(dowód: akta kontroli str. 750-1032)

W wyniku rozpatrzenia odwołań od 32 decyzji wymierzających kary pieniężne, organ II instancji orzekł o:

- utrzymaniu w mocy 18 decyzji wymierzających kary w łącznej kwocie 85.000 zł.,
- umorzeniu dwóch postępowań w związku z wycofaniem odwołań,
- stwierdzeniu niedopuszczalności wniesienia odwołania od jednej decyzji, z powodu nieudokumentowania, iż osoby wnoszące odwołanie były uprawnione do dokonania takiej czynności (art. 134 k.p.a.),
- uchyleniu pięciu decyzji wymierzających kary w łącznej wysokości 33.000 zł i umorzeniu postępowań. W przypadku jednego postępowania odwoławczego,

przyczyną jego umorzenia był brak możliwości przeprowadzenia analizy odwoławczej z powodu niepobrania przez Inspektorat wtórnika próbki z zakwestionowanej partii (zafalszowana kiełbasa wieprzowa),

- zmianie sentencji sześciu zaskarżonych decyzji, polegającej na uchyleniu decyzji wymierzających kary w łącznej wysokości 75.000 zł i orzeczeniu o wymierzeniu kar w łącznej wysokości 51.100 zł.

Wystąpił jeden przypadek zakwalifikowania przez organ I instancji pisma podmiotu o zmniejszenie wysokości wymierzonej kary jako odwołanie. Organ II instancji rozstrzygnął, że był to wniosek o udzielenie ulgi w spłacie tego zobowiązania. Sprawa ta załatwiona została przez Inspektorat poprzez odmowę udzielenia ulgi w spłacie wymierzonej kary.

(dowód: akta kontroli str. 612-618)

2.5. Inspektorat w okresie objętym kontrolą zarejestrował 68 skarg (33 w 2013 r., 25 w 2014 r. i 10 w I półroczu 2015 r.). Według sprawozdań z działalności za 2013 r. oraz 2014 r. i wpisów w rejestrze prowadzonym w 2015 r., Inspekcja rozpatrzyła 56 skarg (26 w 2013 r., 21 w 2014 r. i 9 w I półroczu 2015 r.) oraz przekazała zgodnie z właściwością do innych organów łącznie 12 skarg (7 w 2013 r., 4 w 2014 r. i 1 w I półroczu 2015 r.). Inspektorat uznał: 36 skarg za bezzasadne, 15 skarg za zasadne, 2 skargi za częściowo zasadne. Trzy skargi zakwalifikowane zostały, jako załatwione we własnym zakresie w inny sposób.

(dowód: akta kontroli str. 377-460)

2.6. W okresie objętym kontrolą Wojewódzki Inspektor wydała 192 decyzje wymierzając kary pieniężne w łącznej wysokości 416.536,76 zł, w tym 181 decyzji na podstawie art. 40a ustawy o jakości handlowej na łączną kwotę 391.000 zł, oraz 11 decyzji na podstawie innych ustaw na łączną kwotę 25.536,76 zł. W związku z rozpatrzeniem przez organ II instancji odwołań wniesionych od ww. decyzji wysokość wymierzonych kar uległa obniżeniu do kwoty 359.636,76 zł, w tym do 334.100 zł w odniesieniu do decyzji wydanych na podstawie art. 40a ww. ustawy.

Spośród łącznej kwoty wymierzonych kar przypada:

- 214.000 zł (55 decyzji) za wprowadzanie do obrotu zafalszowanych artykułów rolno-spożywczych - art. 40a ust. 1 pkt 4 ww. ustawy. Wysokość nałożonych kar uległa obniżeniu w postępowaniu odwoławczym do wysokości 180.500 zł,
- 172.000 zł (125 decyzji) za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub jakości deklarowanej przez producenta - art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy. W postępowaniu odwoławczym kwota ta uległa obniżeniu do łącznej wysokości 158.600 zł,
- 5.000 (jedna decyzja) za nieusunięcie, w terminie określonym w zaleceniach, nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli - art. 40a ust. 2 ww. ustawy,
- 2.000 zł (dziewięć decyzji) za wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanego produktu rolnictwa ekologicznego - art.25 ust. 1 pkt 5b ustawy o rolnictwie ekologicznym,
- 3.000 zł (jedna decyzja) za wprowadzenie do obrotu produktu oznakowanego w sposób mogący wprowadzać w błąd - art.25 ust. 1 pkt 3b ustawy o rolnictwie ekologicznym,
- 536,76 zł (jedna decyzja wydana na podstawie art. 37 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu¹⁴) za wprowadzenie do obrotu partii nawozów organiczno-mineralnych, które nie spełniały wymagań jakościowych pod względem zadeklarowanych zawartości składników pokarmowych

(dowód: akta kontroli str. 40-43, 1033-1123)

¹⁴ j.t. Dz. U. z 2015 r., poz. 625

W okresie objętym kontrolą dokonano przypisu należności z tytułu wymierzonych kar podlegających wpłacie na rachunek bankowy Inspektoratu w łącznej wysokości 346.456 zł. W okresie tym zrealizowano z ww. tytułu wpływy w wysokości 435.968 zł, które przekazane zostały na rachunek dochodów budżetu państwa. Jednocześnie stan zaległości z ww. tytułu uległ zmniejszeniu z kwoty 105.550 zł według stanu na dzień 1 stycznia 2013 r. do 16.538 zł według stanu na dzień 30 czerwca 2015 r.¹⁵.

(dowód: akta kontroli str. 594-623)

W postępowaniach mandatowych prowadzonych w okresie objętym kontrolą wydano 124 mandaty karne na łączną kwotę 22.400 zł, z tego: w 2013 r. – 53 mandaty na kwotę 10.550 zł, w 2014 r. - 45 mandatów na kwotę 6.550 zł i w I półroczu 2015 r. - 26 mandatów na kwotę 5.300 zł.

Mandaty karne przekazywane były do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego, właściwego do poboru nałożonych grzywien.

(dowód: akta kontroli str. 573-593)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Wojewódzki Inspektor w dniu 6 marca 2014 r., wydała cztery decyzje: jedną nakazującą prawidłowe oznakowanie partii zafalszowanej sałatki szwedzkiej (minimalna trwałość - maj 2014 r.) oraz trzy zakazujące wprowadzenia do obrotu partii trzech asortymentów przetworów warzywnych zafalszowanych (papryka i ogórki – minimalna trwałość – sierpień 2014 r., sałatka obiadowa – styczeń 2014 r.). Producent, bez potwierdzenia odpowiednimi badaniami, przedłużył okres minimalnej trwałości produktów zadeklarowany na etykietach, do grudnia 2014 r.

W ocenie NIK, wydanie zakazu wprowadzenia do obrotu zakwestionowanych partii dwóch produktów (papryki i ogórków konserwowych), dla których okres minimalnej trwałości nie upłynął¹⁶, nie uprawniało do wydania decyzji zakazującej wprowadzenia ich do obrotu. Stwierdzony stan faktyczny wyczerpuje bowiem dyspozycję art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy o jakości handlowej, uprawniającą do wydania nakazu prawidłowego ich oznakowania. Wydając natomiast decyzję zakazującą wprowadzenie do obrotu produktu (sałatka obiadowa), którego okres minimalnej ważności upłynął¹⁷, Wojewódzki Inspektor nie nakazała jej zniszczenia na koszt producenta - art. 29 ust. 1 pkt 5 ustawy o jakości handlowej.

Wojewódzki Inspektor wyjaśniła m.in., że zakaz wprowadzenia do obrotu ogórków konserwowych i papryki konserwowej został wydany niesłusznie. Według wyjaśniającej należało wydać decyzje nakazujące zmianę oznakowania. Podała również, że nie uwzględniała wówczas ewentualnych, potencjalnych roszczeń producenta z tytułu wykonania decyzji zakazujących wprowadzenie przetworów do obrotu.

Wojewódzki Inspektor wydała również w dniu 24 lipca 2014 r. decyzję zakazującą przedsiębiorcy wprowadzenia do obrotu partii wyrobu zafalszowanego (lizaki z czekolady), o minimalnej trwałości określonej na etykiecie do czerwca 2016 r., w sytuacji gdy do produkcji użyto czekolady o minimalnej trwałości do 20 stycznia 2015 r. Wojewódzki Inspektor wyjaśniła, że niesłusznie uległa sugestii inspektora opracowującego projekt tej decyzji.

(dowód: akta kontroli str.840-865)

2. W 2013 r. wydano 25 decyzji, przywołując w podstawie prawnej jednocześnie art. 29 ust. 1 pkt 1 oraz art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy o jakości handlowej, którymi

¹⁵ . według stanu na dzień 31 grudnia 2013 r. wynosił 57.694 zł, a według stanu na dzień 31 grudnia 2014 r. - 28.526 zł

¹⁶ Zgodnie z normą deklarowaną przez producenta ustalony został na sierpień 2014 r.

¹⁷ Zgodnie z normą deklarowaną przez producenta ustalony został na styczeń 2014 r.

zakazano wprowadzenia do obrotu partii artykułów zafalszowanych lub nieprawidłowo oznakowanych i jednocześnie nakazano dokonania czynności prawidłowego ich oznakowania. W wydanych decyzjach, organ nie określił zatem w sposób jednoznaczny obowiązków strony, do czego zobowiązany był na podstawie art. 104 k.p.a.¹⁸. Wojewódzki Inspektor wydając decyzje o charakterze zakazu wprowadzania do obrotu partii artykułu i jednoczesnego nakazu prawidłowego jej oznakowania nie korzystała z możliwości określonej w art. 29 ust. 1 pkt 5 ustawy o jakości handlowej, tj. nakazania zniszczenia tej partii na koszt jej posiadacza, co mogłoby narażać Inspektorat na obciążenie kosztami zmiany oznakowania, a następnie zniszczenia tej zakwestionowanej partii artykułu.

Wojewódzki Inspektor wyjaśniła: „wydając decyzje zakazujące wprowadzania do obrotu z jednoczesnym nakazem zmiany oznakowania nie zdawałam sobie sprawy, że nadanie takiego brzmienia sentencji jest możliwe do wykonania, ale skutkuje dodatkowymi bezpodstawnymi kosztami, które musi ponieść strona. Nikt z przygotowujących i opiniujących od strony prawnej te decyzje nie zwrócił uwagi na ich nielogiczność, aż do momentu wydania decyzji przez II instancję rozstrzygającą analogiczną sprawę. W związku z wydanymi decyzjami zakazującymi wprowadzenie do obrotu, a jednocześnie nakazującymi prawidłowe oznakowanie, nie było żadnych wniosków o odszkodowanie z tytułu poniesionych przez podmioty gospodarcze kosztów prawidłowego oznakowania ani skarg z powodu utraty dochodów z racji niewprowadzenia do obrotu. Analizując popełnione błędy, dostrzegam braki w przygotowaniu merytorycznym inspektorów, kadry kierowniczej, i co należy podkreślić - obsługi prawnej, szczególnie w zakresie K.p.a. (...). Ogrom zadań i ich wielka różnorodność przerasta możliwości kadrowe inspekcji, a także skutkuje pobieżnym wypełnianiem obowiązków.”

(dowód: akta kontroli str. 682, 685, 750-839)

3. Inspektorat nie dokonał przypisu w księgach rachunkowych kary pieniężnej w wysokości 500 zł wymierzonej podmiotowi na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej prawomocną decyzją, wydaną w dniu 23 czerwca 2014 r. Było to niezgodne z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości¹⁹. W ocenie NIK wyczerpywało to przesłanki zaniechania dochodzenia należności budżetu państwa. W toku kontroli NIK dokonano przypisu należności na podstawie ww. decyzji, a w związku z wysłanym do dłużnika upomnieniem, w dniu 28 października 2015 r. wpłynęła na poczet tej zaległości kwota 511,60 zł, którą zaliczono m.in. na należność główną w wysokości 455 zł.

Z wyjaśnienia Wojewódzkiego Inspektora wynikało, że podjęcie działań w celu wyegzekwowania tej należności budżetu państwa dopiero w czasie kontroli NIK wynikało z nieprzekazania przez pracowników komórki merytorycznej do dnia 15 października 2015 r. ww. decyzji do komórki księgowości, który to fakt nie był jej znany.

(dowód: akta kontroli str. 601-611, 615, 658, 776-780,)

4. Wojewódzki Inspektor w jednym przypadku dwukrotnie ukarała podmiot gospodarczy za ten sam popełniony czyn, nakładając²⁰ w dniu 14 sierpnia 2014 r., mandat w wysokości 200 zł za wprowadzenie do obrotu partii nawozów niespełniających zadeklarowanych wymagań jakościowych oraz ustalając w decyzji z dnia 30 października 2014 r. opłatę sankcyjną w kwocie 536,76 zł, stanowiącej 100% kwoty należnej za sprzedane nawozy organiczno-mineralne.

¹⁸ C. Łaszczycza, Cz. Martysz, A. Matan „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Tom II.”, Wydawnictwo LEX, 2010

¹⁹ Dz. U z 2013 r. poz. 330 ze zm.

²⁰ na podstawie art. 40 ust. 3 ustawy o nawozach i nawożeniu

W decyzji wskazano, jako podstawę jej wydania, art. 37 ust. 1 w związku z art. 5 ustawy o nawozach i nawożeniu, która była nieadekwatna do wyżej przytoczonego rozstrzygnięcia. W przedmiotowej sprawie, podmiot nie wycofał z obrotu zakwestionowanych partii nawozów, stosownie do art. 37 ust. 1 tej ustawy, a Wojewódzki Inspektor nie zobowiązała go do wykonania tej czynności w określonym przez nią terminie - art. 37 ust. 2 ww. ustawy.

Wojewódzki Inspektor w wyjaśnieniu podała m.in.: „po ponownym przeanalizowaniu sprawy i wnikliwym zapoznaniu się z zebraną przez inspektora dokumentacją, nie wydałabym tej decyzji, gdyż za czyn będący jej przedmiotem firma została ukarana mandatem. Uważam, że dokumentacja w sprawie została przeze mnie sprawdzona zbyt pobieżnie, zbyt mało zaufałam kompetencjom inspektora (głównego specjalisty z wykształcenia chemika) doświadczonego w przeprowadzaniu kontroli w zakresie nawozów. W przypadku tym zawiódł także radca prawny opiniujący tę decyzję.”

(dowód: akta kontroli str. 685, 738-749)

Inspektorat przekazał z opóźnieniem decyzję ustalającą ww. opłatę sankcyjną w wysokości 536,76 zł do urzędu skarbowego właściwego do pobory wymierzonej opłaty. Powyższa decyzja uprawomocniła się w dniu 18 listopada 2014 r., a przekazana została do urzędu skarbowego dopiero 23 lutego 2015 r. Wojewódzki Inspektor wyjaśniła, że przyczyną opóźnienia w przekazaniu decyzji do urzędu skarbowego było niedopełnienie obowiązków w przedmiotowym zakresie przez kierownika komórki merytorycznej, w związku z długotrwałą absencją chorobową pracownika przeprowadzającego kontrolę.

(dowód: akta kontroli str. 617, 657-658)

5. Wojewódzki Inspektor wydała osiem decyzji wymierzających kary pieniężne oraz osiem decyzji zakazujących wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych lub nakazujących prawidłowe ich oznakowanie, w których powołała przepisy prawne nieadekwatne do rozstrzygnięcia tych decyzji. W sześciu decyzjach nie wskazano stron decyzji. We wszystkich decyzjach (dotyczących nakazu zakazu lub nakazu) wydanych w okresie objętym kontrolą NIK nie zamieszczano uzasadnienia prawnego. Było to niezgodne z art. 107 § 1 k.p.a.

Wojewódzki Inspektor wyjaśniła, że zaistniałe nieprawidłowości wynikały z niedostatków wiedzy prawnej, przeoczenia braku oznaczania strony w czterech decyzjach oraz zasugerowania się wzorem decyzji określonym w wewnętrznej instrukcji.

(dowód: akta kontroli str. 680-684, 1206-1266, 825, 832, 878, 881, 884, 88,743, 898-901, 907-910, 976-978, 743-746)

Inspektorat nierzetelnie wykorzystywał ustalenia swoich postępowań, prowadzonych niejednokrotnie z naruszeniem przepisów i procedur wewnętrznych.

Ocena cząstkowa

3. Współpraca pomiędzy Inspekcjami

Opis stanu faktycznego

W okresie objętym kontrolą obowiązywało porozumienie zawarte w dniu 30 kwietnia 2009 r. przez Wojewódzkiego Inspektora z Wojewódzkim Inspektorem Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym. Określało ono zasady wymiany informacji, pomiędzy stronami porozumienia o podmiotach i produktach roślinnych eksportowanych do Federacji Rosyjskiej. Kontrole świeżych owoców i warzyw wywożonych na rynek rosyjski przeprowadzane do dnia wprowadzenia rosyjskiego embarga na te artykuły nie wykazały nieprawidłowości. Wszystkie objęte kontrolami partie owoców i warzyw zostały dopuszczone do eksportu.

(dowód: akta kontroli str. 624-626, 654-655)

W dniach 8 września 2014 r., 29 października 2014 r. i 16 lutego 2015 r. wojewódzcy inspektorzy i Główny Inspektor JHARS zawarli porozumienia o współpracy z Agencją Rynku Rolnego w zakresie obejmowania, na wniosek dyrektora oddziału terenowego tej Agencji, kontrolami owoców i warzyw wycofywanych z rynku (w celu bezpłatnej dystrybucji lub na inne przeznaczenie) w ramach mechanizmu „Tymczasowe nadzwyczajne wsparcie producentów owoców i warzyw”. W ramach ww. porozumień wykonano 312 kontroli w II połowie 2014 r. oraz 686 kontroli w I połowie 2015 r., stwierdzając 2 przypadki (kapusta biała oraz jabłko) niespełnienia minimalnych wymagań normy handlowych Unii Europejskiej.

Stosownie do tych porozumień, Agencja Rynku Rolnego nie ponosiła żadnych kosztów związanych z przeprowadzaniem kontroli przez Inspektorat i wystawianiem świadectw zgodności z normami handlowymi UE. Wojewódzki Inspektor wyjaśniła, że zadania realizowane na podstawie porozumień zawartych z Agencją finansowane były z własnych środków. Na ich realizację nie otrzymywała środków finansowych z innych źródeł. Podała też, że na etapie podpisywania porozumień nie zdawała sobie sprawy ze skali czekających ją zadań, które, jak okazało się, znacznie obciążają Inspektorat.

(dowód: akta kontroli str. 40-43, 627-644, 696)

Do Inspektoratu nie wpłynęły informacje o wykryciu przez inspekcję weterynaryjną prowadzenia nielegalnej działalności przez trzy wytypowane podmioty gospodarcze:

- przetwórstwo ryb prowadzone przez firmę „M” ,
- rozbior i przetwórstwo spożywcze prowadzone przez Agencję Handlową „E” ,
- składowanie środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego prowadzone przez PPH „A”.

W ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Inspektorat, zarejestrowany był jeden podmiot (PPH „A”),

Przeprowadzone przez Inspektorat, w czasie kontroli NIK, czynności w tych trzech podmiotach wykazały, że:

- Agencja Handlowa „E” prowadziła działalność w zakresie sprzedaży detalicznej mięsa kulinarnego i przetworów mięsnych,
- nie było możliwości skontaktowania się z przedstawicielem firmy „M”; Wojewódzki Inspektor wystąpiła do prowadzącego firmę o udzielenie informacji o przedmiocie faktycznie prowadzonej działalności wnosząc o ewentualne zgłoszenie działalności podlegającej nadzorowi Inspektoratu,
- PPH „A” prowadziło produkcję, obrót, paczkowanie i składowanie mrożonych wyrobów garnażeryjnych mięsnych. Prowadzący firmę w dniu 4 listopada 2015 r. dokonał aktualizacji zgłoszenia prowadzonej działalności. Wojewódzki Inspektor w dniu 26 listopada 2015 r. wystąpiła do Powiatowego Lekarza Weterynarii o udzielenie informacji, czy produkcja ta podlega nadzorowi weterynaryjnemu.

(dowód: akta kontroli str. 696-737)

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność w badanym obszarze.

Ustalone
nieprawidłowości

Ocena cząstkowa

IV. Wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli²¹, wnosi o podjęcie działań w celu zapewnienia:

1. rzetelnego przeprowadzania czynności kontrolnych i postępowań pokontrolnych, głównie w zakresie wydawania decyzji administracyjnych,
2. rzetelnego prowadzenia ewidencji kontroli oraz sporządzania rocznych sprawozdań,
3. wpisywania rzeczoznawców do rejestru na podstawie doręczonych stronie w sposób udokumentowany decyzji o wpisie,
4. ewidencjonowania na bieżąco w księgach rachunkowych Inspektoratu należności budżetu państwa.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Poznaniu.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Poznań, dnia 29 grudnia 2015 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Poznaniu

Kontroler
Teresa Michalak
główny specjalista kontroli państwowej

Dyrektor
z up. Tomasz Nowiński
wicedyrektor

.....
podpis

.....
podpis

²¹ j.t. Dz.U. z 2015 r., poz.1069